

CONSTITUCIÓ I PRESENTACIÓ PÚBLICA DEL CONSELL DE POLÍTICA INDUSTRIAL DE CATALUNYA

Palau del Parlament, 8 de març de 2010

Molt bon dia. Honorable conseller, senyors diputats, senyores diputades, representants del departament, secretari d'Indústria, representants de les organitzacions patronals i sindicals, senyores i senyors, som en un context de crisi, globals i pròpies, que demanen, reclamen, canvis. Però no solament canvis. També demanen diàleg entre els actors polítics i els actors socials de cada sector; demanen que seguin junts, estableixin diàleg i assoleixin acords; demanen que proposin i prenguin decisions.

Per als catalans, en certa manera, això és una forma de ser i una forma de fer que la tenim molt assumida. Forma part de les nostres arrels, del nostre, si m'ho permeten, ADN nacional. Les institucions polítiques catalanes, de fet, tenen com a precedent històric, com a base d'origen, les assemblees de pau i treva, que foren la resposta de la pagesia, dels pobles, del clergat, a una crisi de poder i de seguretat. En aquell moment es pacten normes i es dóna una resposta a les inquietuds, a les preocupacions grans i a les demandes que hi havia en el moment.

Salvant el temps i les distàncies, per descomptat, aquest Consell de Política Industrial de Catalunya, que avui s'ha constituït i presentat públicament, és també una resposta a les necessitats del nostre temps.

D'entrada, és un consell creat per llei, per una llei d'aquest Parlament, per la llei de política industrial, que es va aprovar el juny del 2009 i estableix

el marc normatiu de l'actuació pública en l'àmbit de la política industrial d'acord amb les competències atorgades per l'estatut del 2006, però també en plena sintonia amb les directrius de la Unió Europea i els objectius recollits al pacte nacional per la recerca i la innovació i a l'acord per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana; una llei que ha de permetre que Catalunya se situï com un dels territoris de la Unió Europea amb una política industrial més adaptada a les noves exigències del nostre temps.

Tindrà més o menys èxit i tindrà millors o pitjors resultats per a Catalunya depenent de la solidesa del marc polític, institucional i empresarial en què es desenvolupi, i sobretot depenent de la voluntat, la implicació i la participació dels actors socials i polítics que conformen el sector.

En aquest sentit, i si m'ho permeten, el Consell de Política Industrial de Catalunya està cridat a tenir un protagonisme important com a organisme que participa en la definició d'objectius i la identificació dels instruments de política industrial més adequats per a cada sector, i també en l'adaptació a situacions i realitats noves.

Que comenci les seves funcions en el context d'una crisi com l'actual és tot un repte, i malgrat que és un repte també penso que és una esperança positiva.

Sovint recordem que Catalunya, com a comunitat autònoma, i malgrat l'estatut del 2006, no té totes les competències que voldríem per prendre mesures davant situacions com l'actual i per defensar amb garanties els interessos catalans en aquest món global, que és l'escenari de les activitats productives del segle XXI. Però això no ens eximeix d'aprofitar

totes les competències que ara mateix tenim a les nostres mans i de dotar-nos dels millors instruments polítics possibles. I aquest és un bon exemple del que podem fer, del que hem de fer, del que es fa.

Com a president del Parlament vull també posar l'accent en el fet que el Consell de Política Industrial ha de trametre anualment al Parlament un informe sobre els resultats assolits l'any anterior amb relació als objectius proposats. Perquè és important que això no s'entengui com un requisit formal. S'ha d'entendre com una forma d'afavorir els processos d'avaluació, de mantenir les institucions i els mecanismes que utilitzen aquestes institucions al màxim de la seva eficiència. Una de les exigències de l'actual crisi crec que és precisament aquesta necessitat de fer més àgils i flexibles els mecanismes institucionals, de mantenir-los al dia, en forma, plenament útils, i evitar així que esdevinguin eines estrictament formals. Cal que siguin útils, que no oblidin mai perquè estan constituïts i perquè hi són.

Els encoratjo a fer-ho així, a treballar amb sentit de país i a complir les expectatives que s'han creat sobre aquest consell per ajudar que la indústria catalana continuï contribuint amb força al progrés i el benestar del conjunt de Catalunya. Estic segur que faran tots els possibles perquè així sigui, conscients de la responsabilitat amb el país que tindran des d'aquest consell que avui neix, la presentació del qual el Parlament ha tingut l'honor d'acollir.

Moltes gràcies i bona feina.